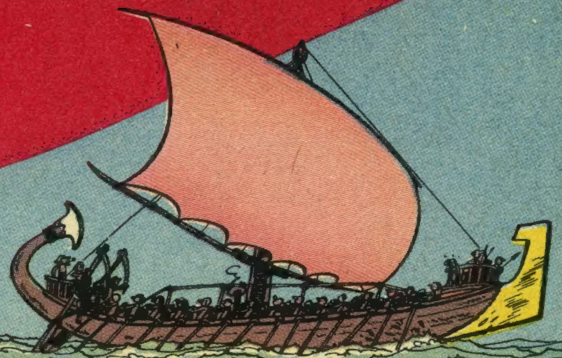
ROBBEDOES

EEN MACHTIG AVONTUUR IN HET BONTE, BETOVERENDE OOSTEN:

TIMOER

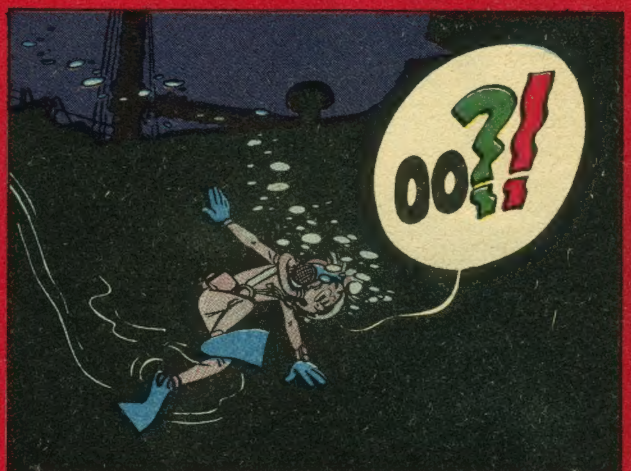

Weekblad. — 17e Jaargang. Nr. 794. — 16 Juni 1955. — 24 blz. BELGIE : 6 fr. — NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

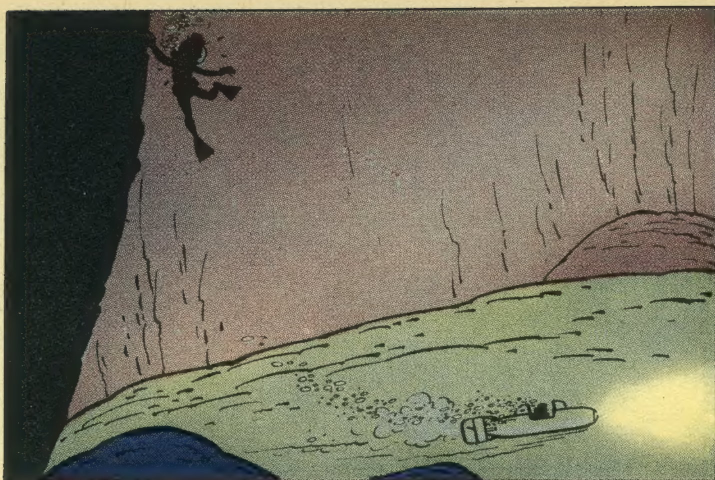

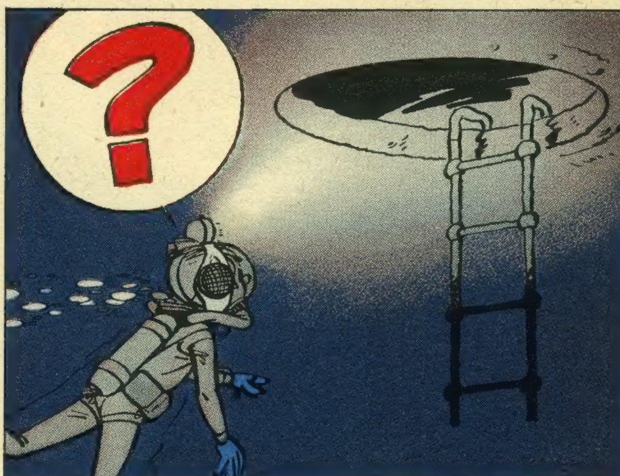

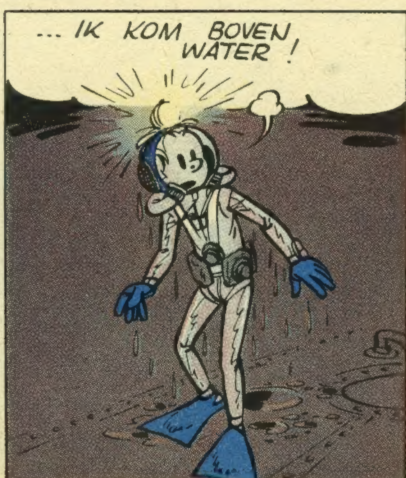

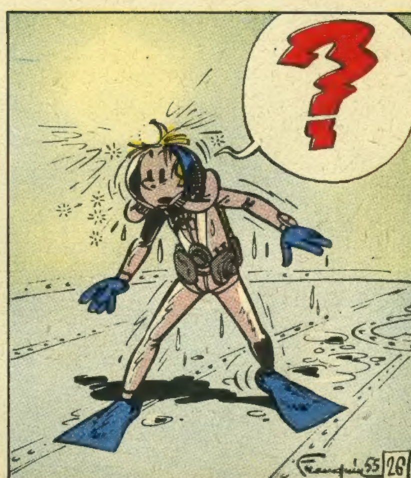

WORDT VERVOLGD

JERRY SPRING

GILLAIN

DAAR HEB JE ZE AL! ZE HEBBEN HET ZADELPAARD ONTDEKT... WIJ HEBBEN NOG GEEN TWEE MIJL VOORSPRONG!
KIJK, DAAR IS DE RIVIER! ZE GLINSTERT IN DE ONDERGAANDE ZON!

DAN HEBBEN WE MISSCHIEN NOG EEN KANSJE! HUP, RUBY, HUP!
ANDA, CHIQUITO!
41 1

41 2

ZE HAASTEN ZICH NIET... ZE WETEN ZO ZEKER DAT ZE ONS TOCH KRIJGEN!

DAAR ZIJN ZE... ZE LEGGEN HUN VUREN AAN... BUITEN HET BEREIK VAN ONZE GEWEREN...
...VAN ONS GEWEER... WE HEBBEN ER NOG MAAR EEN OVER!
41 3

KIM DEVIL

DE VERDWENEN WERELD

EH... KIM... VIND JE NIET DAT WE MIS-SCHIEN... EH...
NEE, PROFESSOR... HET SPIJT ME. WEL ZAL IK EEN GOED WOORD JE DOEN, OPDAT HIJ NIET GESTRAFT WORDT... AYOMATUC, GEEFT HEM WAT TE ETEN... EN PAS OP HEM!

ARME JONGEN! HIJ IS AARDIG... HET GAAT ME AAN 'T HART DAT IK HEM MOET TELEURSTELLEN!

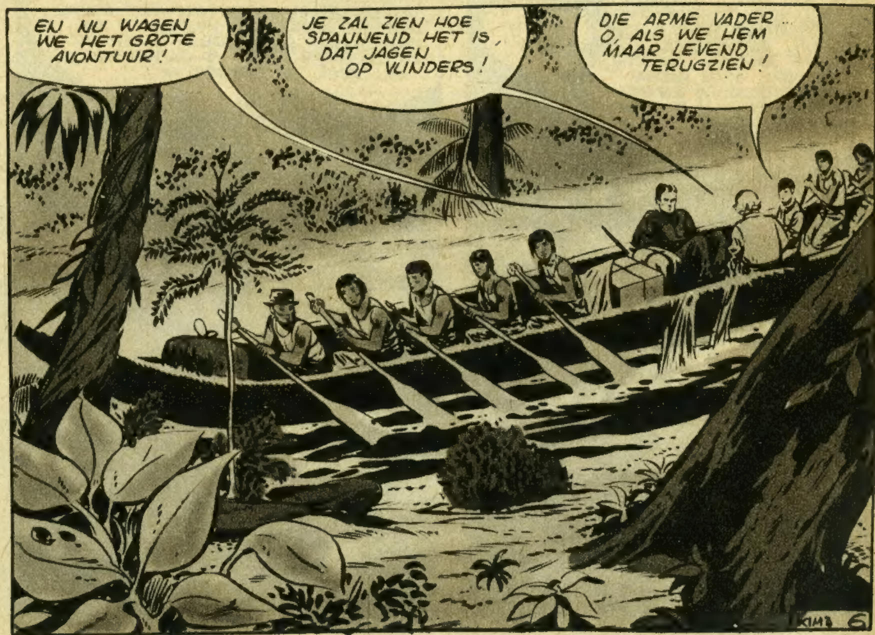

HALLO... CAPITAO... DOE OPEN... IK BEN 'T... KIM DEVIL... IK HEB JOAO PERIERA TERUGGEVONDEN... HALLO...

CAPITAO DE WILDERNIS IN MET POLICIAS... SENOR KIM, ZE ZOEKEN NAAR JONGEN, NIET TERUG VOOR VOLGENDE MAAN...
NIET BINNEN EEN MAAND... MAAR DAN...

NIET VOOR DE VOLGENDE MAAN... TJA... DAN... ER IS GEEN ZIEL MEER HIER... WIE ZAL ER DAN VOOR JOAO ZORGEN? EN DE NAASTE BLANKE WOONT TIEN DAGMARSEN HIERVANDAAN... JOAO BOFT!

HM... OF IK STEL DE EXPEDITIE UIT... MAAR DAT KAN NIET, DAN MISSEN WE NET DE TIJD VAN HET ONTPOPPEN DER VLINDERS... VER-DRAAID... IK ZIE MAAR EEN UITWEG !!!

GOED NIEUWS VOOR JE, JOAO... TOEGESTAAN... JE MAG MEE...
HEUS?... O, WAT FIJN VAN U!

EN NU WAGEN WE HET GROTE AVONTUUR!
JE ZAL ZIEN HOE SPANNEND HET IS, DAT JAGEN OP VLINDERS!
DIE ARME VADER... O, ALS WE HEM MAAR LEVEND TERUGZIEN!
KIM 6

ENKELE DAGEN LANG VAART DE PRAUW DE RIVIER OP EN DRINGT STEEDS VERDER IN HET OERWOUD.

NA EEN WEEK STEEDS MOEILIJKER VAREN...
HIER BEGINT HET NOG ONBETREDEN GEBIED. NIEMAND, BEHALVE JE VADER, JOAO, HEEFT ZICH OOIT OP DEZE ARM VAN DE RIO XINGU GEWAAGD... WE GAAN HET ONBEKENDE TEGEMOET.

WE VAREN NU AL DRIE DAGEN DEZE RIO OP... DIE TOCHT IS WERKELIJK EENTONIG!

O!.. DE EEN OF ANDERE... O!..

O!.. KWAJE APEN, DAT ZET IK JE BETAALD!

TOE, KEREL, HOU OP!
DAAR, PAK AAN, AKELIGE BEESTEN!

PAS OP!

HELP!

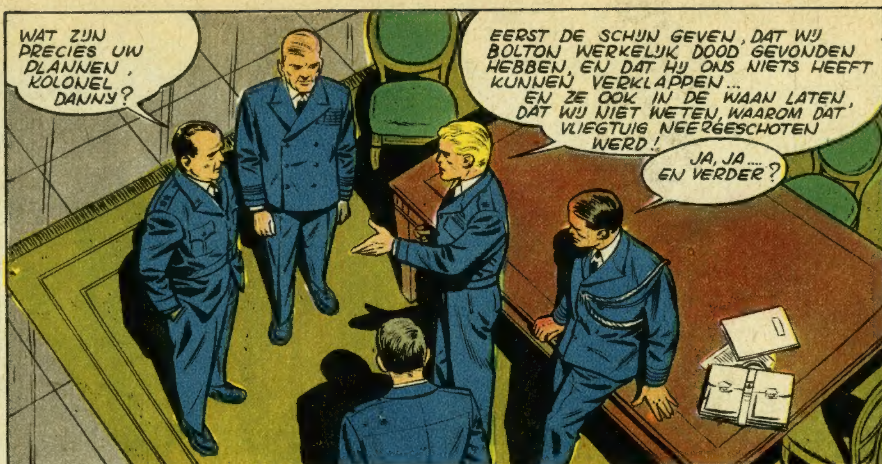

(Wordt vervolgd.)

BUCK DANNY
NC-22654
ANTWOORDT NIET MEER

WAT ZIJN PRECIES UW PLANNEN, KOLONEL DANNY?
EERST DE SCHIJN GEVEN, DAT WIJ BOLTON WERKELIJK DOOD GEVONDEN HEBBEN, EN DAT HIJ ONS NIETS HEEFT KUNNEN VERKLAPPEN... EN ZE OOK IN DE WAAN LATEN, DAT WIJ NIET WETEN, WAAROM DAT VLIEGTUIG NEERGESCHOTEN WERD!
JA, JA.... EN VERDER?

NET DOEN, OF WIJ NIETS VERMOEDEN. HET EERSTVOLGEND VLIEGTUIG MET GOUDLADING GEWOON OP DE GESTELDE DATUM LATEN VERTREKKEN, ZONDER ESCORTE EN ZONDER ENIGE VERSTERKING!
MAAR HET GOUD?

DAT VERVANGEN WE DOOR WAT NAMAAKSEL! DE AANVAL ZAL WAARSCHIJNLIJK OP DIT GEDEELTE VAN HET TRAJECT PLAATSHEBBEN. NU HEB IK ENKELE ESCADRILLES JAGERS NODIG. DIE MOETEN ONS OP GROTE HOOGTE VOLGEN. LATEN ZIJ ER ECHTER OP DERTIG MIJL VAN DIT PUNT VOOR ZORGEN, DAT DE AANVALLERS HEN NIET ZIEN!

ZODRA IK ZIE, OF ZODRA DE RADAR DE KOMST VAN EEN VERDACHT TOESTEL MELDT, ZEND IK PER RADIO HET OVEREENGEKOMEN SIGNAAL UIT!

ONMIDDELLIJK MOET HET DICHTSTBIJZIJNDE ESCADRILLE EEN DUIK NEMEN IN MIJN RICHTING. IN DRIE MINUTEN KUNNEN ZE BIJ MIJ ZIJN EN DE AANVALLER VAN KATOEN GEVEN...
MAAR... TIJDENS DIE ONHEILSPELLENDE 3 MINUTEN?

WAARSCHIJNLIJK ZULLEN ZE EERST PROBEREN MIJ TOT LANDEN TE DWINGEN VOOR ZIJ TOT SCHIETEN OVERGAAN. ZO NIET, DAN ZAL IK TRACHTEN DRIE MINUTEN LANG ELKE AANVAL TE VERMIJDEN.

JA, MAAR DE ROVERS, DIE OP DE GROND OP DAT GOUDEN MANNA STAAN TE WACHTEN?...
DAT GOUD KRIJGEN ZE NOOIT WEG ZONDER TRANSPORTVLIEGTUIG. DIE KIST ZAL DAAR WEL ERGENS IN DE BUURT KLAAR STAAN. KLEIN KUNSTJE VOOR ONZE JAGERS OM DAT TOESTEL IN EEN HOOPJE VERWRONGEN BLIK OM TE TOVEREN...

DIE LIEVE HEREN ZULLEN DAN MIDDEN IN DE WOESTIJN ZONDER LEVENS- EN VERVOERMIDDELEN ZITTEN EN AAN ONZE WILLEKEUR OVERGELEVERD ZIJN!
NC.23.

(Wordt vervolgd.)

SNUFFELTJE VERTELT OVER...

HET KOMPAS

EXAS BILL uit Mechelen a/d Maas wrijft eens in de ogen.

— Zie ik het wel goed ?... Wegwijzers op zee ?...

Ja, Georges, je ziet wel degelijk goed. Alleen... onze tekenaar Stef is gruwelijk in de war geweest. We weten allemaal wel, dat er op zee geen wegwijzers staan.

Beste rakkers, samen met Texas Bill zullen jullie je wel eens hebben afgevraagd, hoe we dan de weg moeten vinden op het eindeloze sop.

Ogen dicht en je even indenken, dat we op een geweldige oceaanstomer zitten. Wel ja, als gezagvoerder op de brug. Varen... Welke echte jongen droomt daar niet van ! We gluren om ons heen. We zitten nog drie dagen van New-York af. Rondom ons niets dan water en lucht. Hoe weten we nu, dat we in de goeie richting voortstomen ? Aan de hand van de sterren ? Maar er hangt een dik wolkendek !...

Gelukkig, dat we op de brug een héél goeie vriend hebben. Die vriend heet « Kompas ». En wij en vriend Kompas samen kunnen de juiste koers bepalen.

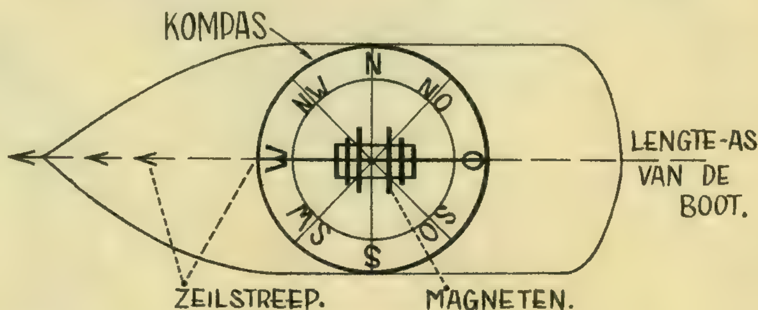
Wat is een kompas ? Jullie weten allemaal, dat een vrij opgehangen magneetnaald, of een naald, die in haar zwaartepunt draait, steeds met het ene eind naar Noord, en met het andere eind naar Zuid wijst.

Op je horloge heb je ook wijzers zitten. En de stand van de wijzers lees je af op een wijzerplaat. Zonder wijzerplaat zou je ook wel zo'n beetje kunnen uitmikken, hoe laat het is. Maar nooit precies. Met een kompasnaald is dat hetzelfde. Daar gebruiken we een papieren schijf, die aan de magneet vast verbonden is en met haar meedraait. Die schijf noemen we de « windroos ».

Magneetnaald en windroos zijn in het zogenaamd kompashuisje cardanisch opgehangen. « Cardanisch » wil zeggen, dat naald en windroos bij alle schommelingen van de boot horizontaal (waterpas) blijft.

Het kompashuisje staat vast. Aan de bovenkant heeft het een streep, de «zeilstreep ». Deze ligt precies in de lengte-as van het schip.

Veronderstel nu, dat de boot richting Oost naar West vaart. Dan is dit door de zeilstreep zo aangegeven :

Duidelijk nietwaar ? W a n t doordat de magneetnaald onafhankelijk van het draaien van het schip steeds N-Z wijst, beweegt het schip zich in de richting van de hemelstreek, die op de windroos onder de zeilstreep ligt.

Maar... er is een héél grote moeilijkheid : Er bestaat een **geografisch** (aardrijkskundig) **Noorden** en een **magnetisch Noorden.** En die twee vallen niet samen. Het magnetisch Noorden verschuift zelfs ! Als je hier geen rekening mee houdt, kan een schip kilometers ver van de plaats van bestemming aankomen.

En nog een andere moeilijkheid : de « deviatie ». Dit is een afwijking in de magneetnaald, te wijten aan al de ijzeren spullen op het schip. Vooral op oorlogsschepe is dat erg. Kan je wel nagaan, met die bepantsering en stalen torens !

Deze dingen maken een kompas erg onbetrouwbaar. Deze moeilijkheid werd uit de weg geruimd door de **gyroscoop** of het **tolkompas.** In dit kompas zit... geen magneetnaald.

Hoe dat kan ? Het tolkompas is een verschrikkelijk knappe uitvinding. We zullen eens proberen de werking ervan uit te leggen.

Jullie zullen wel eens met een bromtol gespeeld hebben, nietwaar ? Heb je dan nooit gemerkt, dat hij zich na enig geschommel en gewiebel statig opricht, op de punt blijft ronddraaien ? Zijn as plaatst zich vanzelf in de richting van de aantrekkingskracht van de aarde. Dat kan je heel goed zien, als je de tol op een schuin vlak zet.

We hebben dus twee dingen de centrifugale (middelpunt vliedende) kracht : de kracht waarmee de tol draait en zich kan oprichten. Ten tweede : de aantrekkingskracht van de aarde, die de tol-as in de richting op het middelpunt van de aarde richt.

Als we nu de directe, rechtstreekse inwerking van de aantrekkingskracht buiten werking stellen, blijft de centrifugale kracht over. Men doet dit door de draaiing van de tol op te vangen in een raam, dat om een verticale as, dus in het horizontale vlak kan draaien.

Pfff ! Dat is me eventjes moeilijk ! Als je er rustig voor gaat zitten en het jezelf al tekenend duidelijk maakt, zal je wel een beetje begrijpen.

Het bizondere is, dat de tol (« torre » genaamd) nu zal trachten zich met zijn as in de richting van de omwenteling van de aarde te plaatsen : richting Oost-West. En zo wijst het de hemelstreken aan, en wel de geografische en niet de magnetische.

Ook het tolkompas is allesbehalve volmaakt. Hoe verder je van de evenaar komt, hoe meer je op je tellen moet passen. Boven 70° N. of Z. breedte is het zelfs onbruikbaar. Maar dit is met het magnetische kompas ook het geval.

Het tolkompas is een erg duur grapje. Alleen oorlogsschepen en grote passagiersboten kunnen zich die weelde veroorloven.

Wie heeft het kompas uitgevonden ? De Chinezen ? De Egyptenaren ? Het zijn beweringen. De eerste, die waarschijnlijk een echt kompas construeerde was Flavio Goja, een Italiaan (ongeveer in het jaar 1300).

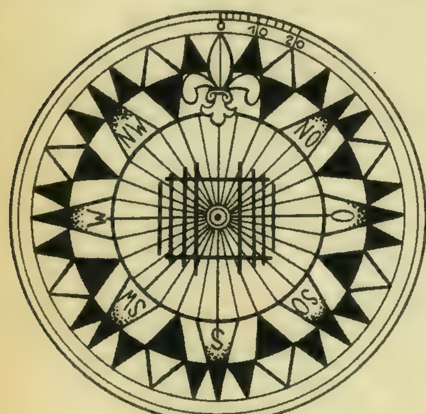
In elk geval bestaat het kompas nu. Laat het nu en dan wat onbetrouwbaar zijn : we kunnen toch — zelfs in het pikdonker — onze weg over het eindeloze sop en... in de wijde lucht vinden. Want ook de vliegtuigen maken van het kompas gebruik.

Is jullie weetgierigheid wat bevredigd ? Over een weekje komen wij weer terug. Goeie moed en...

Met Robbedoes Vooruit en Vooraan !

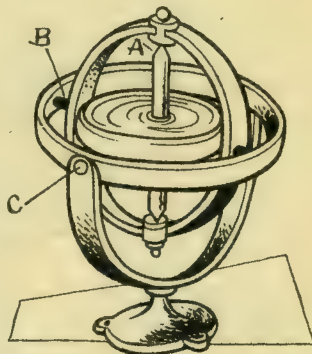
Je trouwe.

SNUFFEL.

WINDROOS

Dit is er een met acht (!) magneten. De noordpool van de magneten ligt onder de « lelie ».

TOLKOMPAS

Hier zien jullie duidelijk de « cardanische » ophanging afgebeeld. Torre T (tol) draait om as A, bevestigd in een ring. Deze ring zit in een tweede ring. De eerste ring kan in de tweede draaien om as B. De tweede ring kan op zijn beurt weer draaien om as C, die in het eigenlijk « huis » is bevestigd.

WIKINGS

WIE WAREN DE WIKINGEN ?

De bezoeker van het Folkemuseum op het eiland Bygdö bij Oslo, die de oude Wikingschepen daar bekijkt, bewondert telkens weer de koenheid van de stoere kerels, die deze vaartuigen bemand hebben en de wijde wereld invoeren, meer uit een soort heimwee naar verre landen en zeeën dan door rooflust.

Zeker, we leren nog altijd op school dat hun vloten schrik en ontsteltenis brachten waar zij verschenen. Dat blijkt wel uit het feit dat er in de kerken werd gebeden « Van de Noormannen verlos ons, Heer ! », nog lang nadat de Noormannen zich al vreedzaam in Normandië hadden gevestigd en hun strooptochten hadden gestaakt.

We bezitten echter geen enkel document van de Wikingen waaruit we ook eens een ander geluid kunnen horen. Maar toch mogen we de Noormannen zeker niet uitsluitend zien als onbeschaafde zeerovers. Immers, al lang vóór de IXe eeuw kenden ze het geheim van de zeevaartkunde en leidde hun ervaring op dit gebied hen tot in IJsland.

Zij hebben van Normandië een sterk hertogdom gemaakt en van daar uit de invloed van de Franse taal en zeden in Engeland en Italië verbreid.

Bij Hastings versloeg Willem de Veroveraar in 1066 de laatste Saksische koning en daarmee begon een nieuwe bladzijde in de geschiedenis van Groot-Brittannië.

Anderen, als de gebroeders Robert Guiscard en Roger de Hauteville en Willem met de IJzeren Arm, varen door de straat van Gibraltar om Apulië aan de Byzantijnen te ont-

WIKINGS

WIE WAREN DE WIKINGEN ?

De bezoeker van het Folkemuseum op het eiland Bygdö bij Oslo, die de oude Wikingschepen daar bekijkt, bewondert telkens weer de koenheid van de stoere kerels, die deze vaartuigen bemand hebben e, de wijde wereld invoeren, meer uit een soort heimwee naar verre landen en zeeën dan door rooflust.

Zeker, we leren nog altijd op school dat hun vloten schrik en ontsteltenis brachten waar zij verschenen. Dat blijkt wel uit het feit dat er in de kerken werd gebeden « Van de Noormannen verlos ons, Heer ! », nog lang nadat de Noormannen zich al vreedzaam in Normandië hadden gevestigd en hun strooptochten hadden gestaakt.

We bezitten echter geen enkel document van de Wikingen waaruit we ook eens een ander geluid kunnen horen. Maar toch mogen we de Noormannen zeker niet uitsluitend zien als onbeschaafde zeerovers. Immers, al lang voor de IXe eeuw kenden ze het geheim van de zeevaartkunde en leidde hun ervaring op dit gebied hen tot in IJsland.

Zij hebben van Normandië een sterk hertogdom gemaakt en van daar uit de invloed van de Franse taal en zeden in Engeland en Italië verbreid.

Bij Hastings versloeg Willem de Veroveraar in 1066 de laatste Saksische koning en daarmee begon een nieuwe bladzijde in de geschiedenis van Groot-Brittannië.

Anderen, als de gebroeders Robert Guiscard en Roger de Hauteville en Willem met de IJzeren Arm, varen door de straat van Gibraltar om Apulië aan de Byzantijnen te ontrukken. Salerno en Benevento aan de Lombarden en Sicilië aan de Saracenen.

In korte tijd verenigen ze allerlei gebieden tot één hecht rijk. Ze gaan in de inheemse bevolking op en scheppen de eerste grote Italiaanse beschaving.

Het is een groots heldendicht, een prachtige riddersage. En terwijl de Noormannen aldus in Engeland, Italië en Frankrijk de loop der geschiedenis wijzigen, treden andere zonen van het Noorden het rijk der legende binnen.

Sommigen banen zich met zwaard en strijdbijl een weg tot in het hart van Rusland en stichten er Kiew, een nieuwe uitvalspoort naar de Oekraïne en de Zwarte Zee. Ja, zelfs Constantinopel werd door hen bedreigd.

Eenmaal tot het Christendom bekeerd toonden ze voor hun nieuw geloof dezelfde ijver en hetzelfde vuur. Dat bleek wel bij de Kruistochten waar Bohemund van Tarente, een zoon van Robert Guiscard, en Tancred de Hauteville uitblonken.

In het hoge Noorden met zijn mistige zeeën zetten hun broeders de voorvaderlijke zeevaarttraditie voort. Ze verkenden de kust van Ierland, stichtten Dublin en stevenden voort naar een geheimzinnig land van vuur en ijs dat ze IJsland dopen. In 986 bereiken ze de poolkop bij het verkennen van Groenland. Omstreeks 1000, het zo bijgelovig gevreesde jaar, zitten ze al in Labrador, voor de poort van Amerika.

ZIJN ZE COLOMBUS VOOR GEWEEST ?

Ongetwijfeld hebben de Wikingen het eerst de kusten van de Nieuwe Wereld verkend. Dat bewijzen strijdbijlen, andere wapens en vuurstenen in de buurt van de Hudsonbaai ontdekt.

De interessantste vondst is wel gedaan door een Amerikaanse boer van Zweedse afkomst. Deze stuitte bij het uitgraven van een grote populier op een soort dakpan van 80 bij 40 cm., overdekt met vreemde lettertekens. Geleerden herkenden deze als Runenschrift en vertaalden de tekst !

In de XIVe eeuw maakte de grote koning Magnus, die over Zweden en Noorwegen regeerde, zich ernstig bezorgd over het lot der Wikingkolonies, die vier eeuwen tevoren door Erik de Rode in Groenland waren gesticht. Een ervan, Veserbygd, was pas door de bewoners verlaten. Ze waren met een onbekende bestemming vertrokken. De koning gaf een van zijn jeugdige gunstelingen, Paul Knutsch, opdracht hen te gaan opsporen. In 1354 scheepte hij zich in op de « Knorr », waarschijnlijk om langs de kust van Groenland te varen en dan Labrador aan te doen. Toen hij tenslotte in de Hudsonbaai was beland, voer hij de Nelsonrivier op, een der wateren die in de baai uitmondde en bereikte daarlangs het meer van Winnipeg en het gebied van de Red River.

Wat gebeurde er daarna ?

De Indianen, die hier heer en meester waren hebben zeker de vreemdelingen aangevallen.

Als enige getuige van de tragedie blijft ons de steen, die ongeveer het volgende verklaart

« We zijn op verkenning in Winland (zo noemden de Wikingen het gebied bij de monding van de St. Laurent, waar ze een kolonie hadden gevestigd). We hadden ons kamp bij een meer met twee rotseilanden opgeslagen, een dag gaans naar het noorden toe. Toen we van de visvangst thuiskwamen, vonden we tien van de onzen vermoord. Wees gegroet, Maria, verlos ons van den kwade. Tien anderen van ons zijn dicht bij de zee gebleven, 14 dagreizen hier vandaan. »

De datum was 1362.

Wat is er verder gebeurd ? Dat zullen we nooit weten. De onbekende schrijver gewaagt van een groot gevaar en misschien is de expeditie het slachtoffer van de Huronen geworden. Bijlen en zwaarden, zelfs in sterke handen, kunnen tegen de overmacht niet op.

Er zijn heel wat woorden gewisseld over deze steen en dit avontuur en er bestaan nog steeds heel wat meningsverchillen. Onze lezing van de gebeurtenissen lijkt nog het waarschijnlijkst. Een ding staat vast : de « Noormannen » zijn lang voor Columbus in Amerika aangekomen.

Dat doet niets af aan de glorie van deze grote ontdekkingsreiziger. Immers zijn ontdekking heeft de beschaving enorm vooruit gebracht en die van de Noormannen is zonder gevolgen gebleven.

rukken. Salerno en Benevento aan de Lombarden en Sicilië aan de Saracenen.

In korte tijd verenigen ze allerlei gebieden tot één hecht rijk. Ze gaan in de inheemse bevolking op en scheppen de eerste grote Italiaanse beschaving.

Het is een groots heldendicht, een prachtige riddersage. En terwijl de Noormannen aldus in Engeland, Italië en Frankrijk de loop der geschiedenis wijzigen, treden andere zonen van het Noorden het rijk der legende binnen.

Sommigen banen zich met zwaard en strijdbijl een weg tot in het hart van Rusland en stichten er Kiew, een nieuwe uitvalspoort naar de Oekraïne en de Zwarte Zee. Ja, zelfs Constantinopel werd door hen bedreigd.

Eenmaal tot het Christendom bekeerd toonden ze voor hun nieuw geloof dezelfde ijver en hetzelfde vuur. Dat bleek wel bij de Kruistochten waar Bohemund van Tarente, een zoon van Robert Guiscard, en Tancred de Hauteville uitblonken.

In het hoge Noorden met zijn mistige zeeën zetten hun broeders de voorvaderlijke zeevaarttraditie voort. Ze verkenden de kust van Ierland, stichtten Dublin en stevenden voort naar een geheimzinnig land van vuur en ijs dat ze IJsland dopen. In 986 bereiken ze de poolkop bij het verkennen van Groenland. Omstreeks 1000, het zo bijgelovig gevreesde jaar, zitten ze al in Labrador, voor de poort van Amerika.

ZIJN ZE COLOMBUS VOOR GEWEEST ?

Ongetwijfeld hebben de Wikingen het eerst de kusten van de Nieuwe Wereld verkend. Dat bewijzen strijdbijlen, andere wapens en vuurstenen in de buurt van de Hudsonbaai ontdekt.

De interessantste vondst is wel gedaan door een Amerikaanse boer van Zweedse afkomst. Deze stuitte bij het uitgraven van een grote populier op een soort dakpan van 80 bij 40 cm., overdekt met vreemde lettertekens. Geleerden herkenden deze als Runenschrift en vertaalden de tekst !

In de XIVe eeuw maakte de grote koning Magnus, die over Zweden en Noorwegen regeerde, zich ernstig bezorgd over het lot der Wikingkolonies, die vier eeuwen tevoren door Erik de Rode in Groenland waren gesticht. Een ervan, Veserbygd, was pas door de bewoners verlaten. Ze waren met een onbekende bestemming vertrokken. De koning gaf een van zijn jeugdige gunstelingen, Paul Knutsch, opdracht hen te gaan opsporen. In 1354 scheepte hij zich in op de « Knorr », waarschijnlijk om langs de kust van Groenland te varen en dan Labrador aan te doen. Toen hij tenslotte in de Hudsonbaai was beland, voer hij de Nelsonrivier op, een der wateren die in de baai uitmondde en bereikte daarlangs het meer van Winnipeg en het gebied van de Red River.

Wat gebeurde er daarna ?

De Indianen, die hier heer en meester waren hebben zeker de vreemdelingen aangevallen.

Als enige getuige van de tragedie blijft ons de steen, die ongeveer het volgende verklaart

« We zijn op verkenning in Winland (zo noemden de Wikingen het gebied bij de monding van de St. Laurent, waar ze een kolonie hadden gevestigd). We hadden ons kamp bij een meer met twee rotseilanden opgeslagen, een dag gaans naar het noorden toe. Toen we van de visvangst thuiskwamen, vonden we tien van de onzen vermoord. Wees gegroet, Maria, verlos ons van den kwade. Tien anderen van ons zijn dicht bij de zee gebleven, 14 dagreizen hier vandaan. »

De datum was 1362.

Wat is er verder gebeurd ? Dat zullen we nooit weten. De onbekende schrijver gewaagt van een groot gevaar en misschien is de expeditie het slachtoffer van de Huronen geworden. Bijlen en zwaarden, zelfs in sterke handen, kunnen tegen de overmacht niet op.

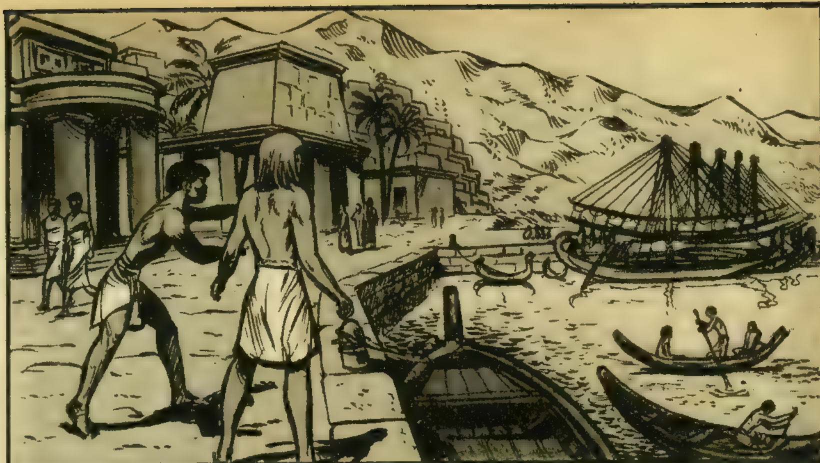
Er zijn heel wat woorden gewisseld over deze steen en dit avontuur en er bestaan nog steeds heel wat meningsverchillen. Onze lezing van de gebeurtenissen lijkt nog het waarschijnlijkst. Een ding staat vast : de « Noormannen » zijn lang voor Columbus in Amerika aangekomen.

Dat doet niets af aan de glorie van deze grote ontdekkingsreiziger. Immers zijn ontdekking heeft de beschaving enorm vooruit gebracht en die van de Noormannen is zonder gevolgen gebleven.

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

DE TALISMAN VAN TIMOER

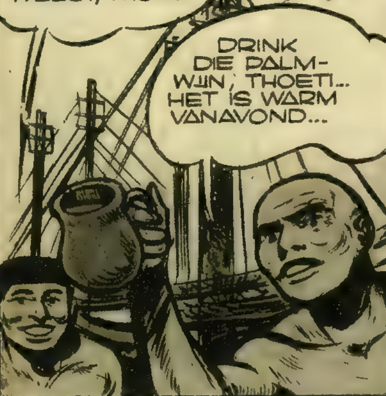

IK BEN DE OUDSTE EN ZAL VOOR MIJN VRIENDEN HET WOORD VOEREN. WIJ HOUDEN VAN TIMOER EN VAN JOU OOK. MAAR JIJ BENT NOG JONG. EN VERGEEF ONS, THOETI, MAAR ZOALS WE JOU TOT NU TOE GEKEND HEBBEN...

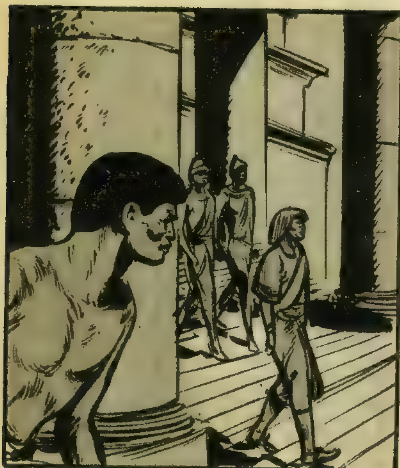

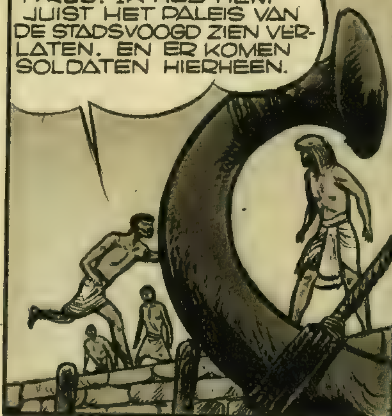

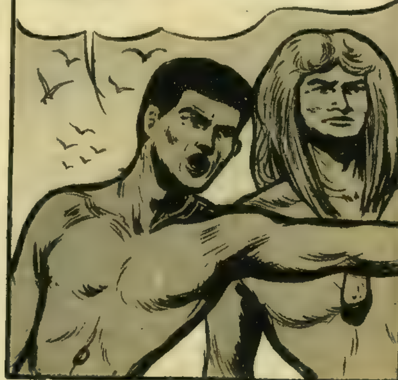

(Wordt vervolgd.)

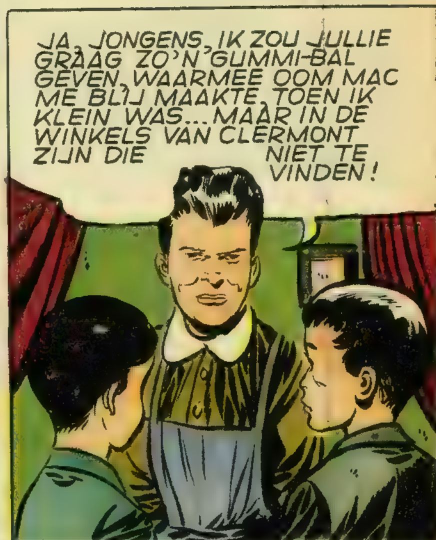

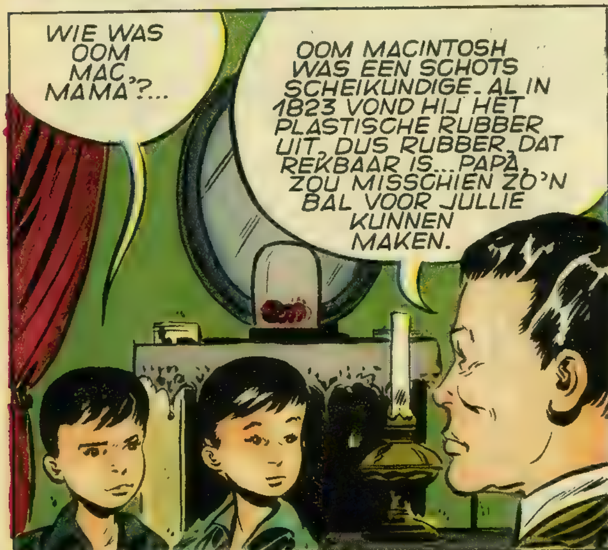
UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Twee GENIALE ZAKENLIEDEN

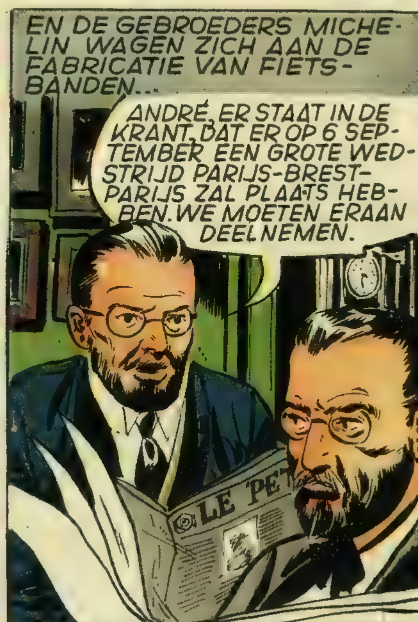

EEN BEETJE GEDULD, MENEER! HET ZAL WEL LUKKEN, MAAR UW "HANDLEIDING VOOR FIETSENMAKERS" IS ERG INGEWIKKELD.
U WIL TOCH NIET AL DIE LINNEN WINDSELS AFWIKKELEN WAARMEE DE BAND AAN DE VELG ZIT.

EN NU... KLAAR IS KEES!... HET HEEFT MEER WEG VAN CHIRURGIE DAN VAN SPORT...
PRACHTIG!... EN U HEEFT ER MAAR DRIE UUR OVER GEDAAN!

IK BEN IN DE WOLKEN... WIL U MIJN RIJWIEL EENS PROBEREN, MENEER MICHELIN?
GRAAG!

MAAR DE BAND PLOFT OPNIEUW...
HM... EN TOCH ZAL DE LUCHTBAND EEN GROTE TOEKOMST TEGEMOET GAAN... OP VOORWAARDE, DAT HIJ IN EEN KWARTIER GEREPAREERD ZAL KUNNEN WORDEN.
DE BAAS MEENT, DAT IE ALLES KAN...

EN DE GEBROEDERS MICHELIN WAGEN ZICH AAN DE FABRICATIE VAN FIETSBANDEN...
ANDRÉ, ER STAAT IN DE KRANT, DAT ER OP 6 SEPTEMBER EEN GROTE WEDSTRIJD PARIJS-BREST-PARIJS ZAL PLAATS HEBBEN. WE MOETEN ERAAN DEELNEMEN.
LE PE

LUCHTKASTELEN!... WE HEBBEN NIEMAND... DE BESTE RENNERS ZIJN AL BESPROKEN!...
WACHT EENS... WAT DENK JE VAN TERRONT?.. DAT ZOU PRACHTIG ZIJN!...

DE VOLGENDE MORGEN...
TERRONT... WE REKENEN EROP, DAT JE DE KLEUREN VAN CLERMONT DAPPER ZAL VERDEDIGEN!...
IK HOOP UW VERTROUWEN NIET TE BESCHAMEN...

HET STARTSCHOT WEERKLINKT. ER ZIJN 210 CONCURRENTEN EN 59 BANDENMERKEN...

ARMAND, VOORMAN BIJ DE GEBROEDERS MICHELIN, VOLGT TERRONT PER TREIN. HIJ ZAL HEM IN BREST OPWACHTEN...
DE TREIN NAAR BREST, MENEER...
IK ZAL U DIE EVEN WIJZEN.

MAAR ONDERWEG BEMERKT ARMAND, DAT DE ONBEKENDE HEM IN DE VERKEERDE TREIN HEEFT GELOODST.
ZE HEBBEN ME BEETGENOMEN. DIE MAN WERD ZEKER DOOR EEN CONCURRENT BETAALD.

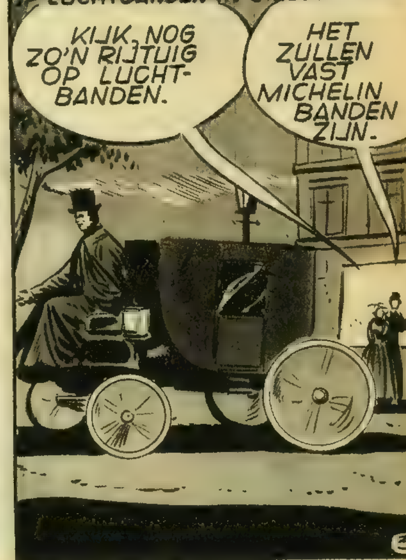

LATER TE BREST...
ANDRÉ VOND DE DOOD BIJ EEN AFDALING. LEES DIT TELEGRAM!
TELEGRAM. TERRONT BIJ AFDALING GESPRONGEN ARMAND.

MAAR BIJ DE AANKOMST...
TERRONT! JIJ HIER?...
MAAR... WIJ DACHTEN, DAT JE DOOD WAS!... WIJ HEBBEN EEN TELEGRAM ONTVANGEN, WAARIN...
IK WEET HET, HEREN. MAAR ARMAND BEDOELDE NATUURLIJK DE BAND... "IK" "SPRING" NIET...

IN PARIJS VERDEELT ANDRÉ MICHELIN VLUGSCHRIFTEN ONDER DE 6.000 WIELRENNERS, DIE DE AANKOMST VAN DE WINNAAR OPWACHTEN.
VIJF lekke banden tengevolge van SPIJKERS op de weg 's nachts in 3½ uur gerepareerd MICHELIN BANDEN ZIJN DE BESTE.

DEZE WEDSTRIJD EN DE ZIN VOOR RECLAME VAN ANDRÉ MAKEN DE BANDEN MICHELIN BEROEMD.
TERRONT REED DE 1.200 KM MET EEN GEMIDDELDE VAN 17 KM PER UUR.
HIJ STAAT OP HET TOPPUNT VAN ZIJN RENNERSLOOPBAAN.

EN WELDRA
MICHELIN AAN DE KOP VAN ALLE BANDENMERKEN!
NU MOET ALLES OP AFNEEMBARE BANDEN RIJDEN.

DE GEBROEDERS MICHELIN BRENGEN DADELIJK HUURRIJTUIGEN OP LUCHTBANDEN IN OMLOOP...
KIJK, NOG ZO'N RIJTUIG OP LUCHTBANDEN.
HET ZULLEN VAST MICHELIN BANDEN ZIJN.
3

MAAR DE JALOERSHEID VAN DE CONCURRENTEN...

WE MOETEN ER EEN STOKJE VOOR STEKEN. WE GAAN FAILLIET!...

IK HEB EEN IDEE. ALS WE SPIJKERS STROOIEN... HAASTIGE KLANTEN ZULLEN DE VOORKEUR GEVEN AAN ONZE VOLLE BANDEN.

DAAR HEB JE ER WEER ZO EEN!... WACHT JONGENS, DAT ZAL LEUK WORDEN!...

JALOERSE CONCURRENTEN PLEGEN SABOTAGE... ER MOET IETS GEDAAN WORDEN.

VLIEGENDE PLOEGEN SPECIALISTEN MOETEN DOOR DE STRATEN LOPEN OM DE LEKKEN TER PLAATSE TE REPAREREN.

EN WELDRA...

DROMMELS! DE GEBROEDERS MICHELIN BIJTEN GOED VAN ZICH AF!...

DE ENIGE OPLOSSING IS HUN FORMULE OVER TE NEMEN!

LATER...

ER WORDT EEN WEDSTRIJD GEORGANISEERD VOOR MECHANISCHE WAGENS. TOT ELKE PRIJS MOETEN WE ERAAN DEELNEMEN.

ER ZIJN NOG NAUWELIJKS TWEE HONDERD AUTOMOBIELEN IN FRANKRIJK EN WIJ WETEN NIETS VAN MECANIEK AF!

WE MOETEN VOOR DIE WAGEN OOK LUCHTBANDEN ZIEN TE MAKEN.

EN WE MOETEN ONS HAASTEN! DION BOLLEE EN DE GEBROEDERS PEUGEOT BRENGEN ELKE DAG VERBETERINGEN AAN.

EEN GROOTSE WEDSTRIJD: PARIJS-BORDEAUX-PARIJS

WE MOETEN EEN BOUWER VINDEN VOOR EEN AUTO. WE ZULLEN WEL VOOR DE BANDEN ZORGEN.

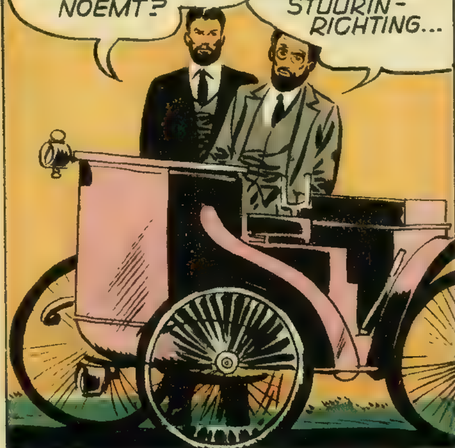
WAT EEN RECLAME VOOR ONZE FIRMA!

MAAR DE GEBROEDERS MICHELIN KLOPPEN BIJ DE AUTOCONSTRUCTEURS TEVERGEEFS AAN DE DEUR.

JAMMER, HEREN, MAAR WIJ KUNNEN U ONMOGELIJK IN ZO'N KORTE TIJD EEN WAGEN LEVEREN!...

MET EEN BEETJE DURF EN MOED ZAL HET ONS MISSCHIEN LUKKEN ZELF EEN AUTO TE CONSTRUEREN.

WAAROM NIET? ANDEREN ZIJN ER OOK IN GESLAAGD!

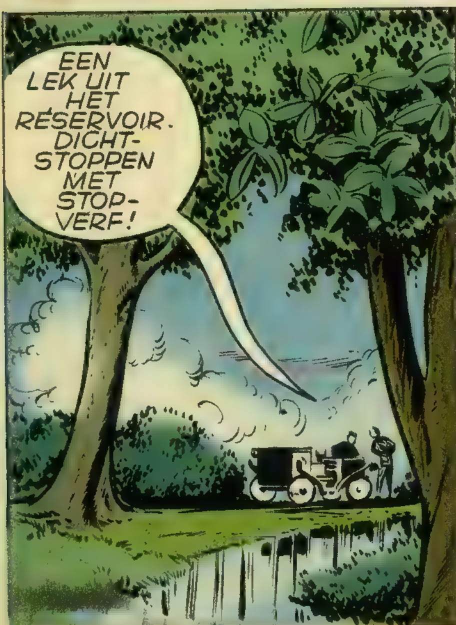

DE GEBROEDERS MICHELIN BOUWEN DRIE WAGENS, WAARVAN ALLEEN DE "L'ECLAIR" ("BLIKSEM") BORDEAUX ZAL BEREIKEN.
ZEG EENS WAAROM, JE DE WAGEN "ECLAIR" NOEMT?
OM DE ZIGZAGBEWEGING DOOR DE GEBREKKIGE STUURINRICHTING...

OP DE DAG VAN DE WEDSTRIJD STARTEN DE GEBROEDERS MICHELIN MET DE "ECLAIR"
ME DUNKT, DAT ER IETS NIET IN ORDE IS.
ZOUDEN WE WATER BIJ DE BENZINE HEBBEN GEGOTEN?

DE WIELEN KNAPPEN OM DE HAVERKLAP. ZE HOUDEN VOL...
DE REMMEN HEBBEN HET BEGEVEN...
ONZE LAATSTE OGENBLIKKEN!

WE MOESTEN MAAR LIEVER UITSCHEIDEN... LEVASSOR IS AL IN BORDEAUX. WE HEBBEN 38 UUR ACHTERSTAND!
ONZE "ECLAIR" ZIT SLECHT IN ELKAAR. DAT IS ALLES...

OP DE TERUGWEG HEBBEN ZE NOG MEER PECH...
DE WIELEN MOGEN NIET OMGEWISSELD WORDEN. U WORDT UITGESLOTEN!
KAN ONS NIET SCHELEN. WE ZETTEN DOOR!

EEN LEK UIT HET RESERVOIR. DICHTSTOPPEN MET STOPVERF!

EINDELIJK DE AANKOMST TE PARIJS...
U IS DE LAATSTE, MAAR NIETTEMIN BINNEN DE VEREISTE HONDERD UUR...

NIETTEGENSTAANDE DAT POVERE RESULTAAT IS HUN AUTOBAND BEKEND GEWORDEN... EEN VOLGENDE KEER ZAL IK JULLIE HET VERDERE VERLOOP VAN DIT AVONTUURLIJK ZAKENLEVEN VERTELLEN!

Met een lekker hapje lokt de valkenier de vogel van de buit weg en geeft hem zijn beloning op de vuist.

OP VALKENJACHT

ALS juffrouw of meester het op school over de graven van Holland heeft, hoor je wel eens over « Valkenjacht » praten. Maar hoe deden die Florissen en Dirken dat ? En wat voerde Jacoba van Beieren nu precies met die valken uit ?

Er bestaan niet veel valkenjagers meer. Maar wij hebben er toch een opgezocht. Het was op een zonnige middag. De valkenier was niet thuis en we zijn hem op de hei tegemoet gelopen.

— Udo ! Udo ! klonk het na enige tijd in de verte.

We zagen niets, maar stapten op die stem af. Tot we opeens... Ja, het was even of wij droomden, zoals vroeger in een hoekje van een rommelige zolder, waar we ridderverhalen lazen. We zagen een man met gestrekte arm. Hij droeg een lederen handschoen en op die handschoen zat een valk...

— Ik jaag alleen om de schoonheid van de vlucht, vertelt de valkenier. Het gaat er bij mij niet om om zoveel mogelijk hazen, konijnen of patrijzen te verschalken. Nee, de vluchten zijn dikwijls juist het mooist, als de vogel zijn prooi mist en het wild kan ontsnappen ! Als ik met een geweer zou jagen, zou ik per jaar twintig keer zoveel konijnen neerpaffen. Het vliegen met de slechtvalk of havik brengt haast niets op. Het is louter sport...

— U zegt « vliegen » ?...

— Wij spreken altijd over « vliegen » en niet over « jagen ». Vliegen met een havik is helemaal niet hetzelfde als het vliegen met een slechtvalk. Een havik wordt op de vuist gedragen en blijft daar zitten tot een hond, een fret of de drijvers een haas of konijn opjagen. Pas daarna wordt hij van de vuist afgestoten en slaat het wild na een korte achtervolging. Als hij zijn eerste stoot mist, probeert hij het gewoonlijk geen tweede keer en gaat ergens in een boom zitten of gewoon op de grond.

» De slechtvalk daarentegen slaat haast uitsluitend wild in volle vlucht. Hij stijgt van de vuist op en blijft hoog in de lucht rondtoeren tot de hond van zijn baas een stuk wild opjaagt. Dan schiet hij met duizelingwekkende snelheid toe en slaat zijn prooi in volle vlucht. Juist aan die snelheid heeft een slechtvalk zijn grote stootkracht te danken. Hij drijft zijn klauwen in de prooi en stort ermee op de grond. Of ook wel stoot hij de prooi met zoveel geweld van zich af, dat ze verdoofd tegen de grond slaat. Daarna breekt hij met de snavel de nekwervels en rukt de slagaders open.

— En als de valk zijn prooi mist ?

— Ik zei al, dat een valkenier daar helemaal niet om treurt. Hem is het om de adembenemende achtervolging te doen. Het wild heeft van moeder natuur een eerlijke kans gekregen om aan de gevleugelde roofridder te ontsnappen. In elk geval een veel grotere kans dan tegen de duivelse loodkorrels. Het vliegen met de slechtvalk is trouwens een genot op zich, ook zonder wild. Dan doen we het met « loer »...

— Met loer ?...

— Ja, dat is een soort lokaas. Het is een leren zakje op een geraamte van ijzerdraad. Aan de buitenkant zitten de veren van een patrijs of een andere vogel. Het eigenlijke lokaas, een stuk rood vlees, wordt er stevig op vastgehecht. Voor een havik gebruiken we meestal een namaak-konijn, omdat havikken graag k o n i j n t j e s verschalken. Wanneer ik nu het loer rondzwaai en de naam van de vogel roep, schiet deze onmiddellijk op het lekkere hapje af. Met een haast even mooie vlucht als bij echt wild ! Voor zijn baas is het verder een klein kunstje om met behulp van een ander hapje de valk op de vuist te lokken.

— Is het moeilijk een valk zo af te richten ?

— Ik weet het eigenlijk niet. Ik denk het wel. Maar je moet er gevoel voor hebben. Zo is het met het africhten van alle dieren gesteld... Maar kom, ik zal u eens een staaltje van valkenjacht laten zien.

We lopen wat met de valkenier mee, die nog steeds de valk op de vuist houdt. Hij heeft het dier een leren kapje opgedaan. « Anders zou hij misschien ergens van schrikken », zei hij ons. Telkens als de vogel bewoog, hoorden wij belletjes rinkelen. Die belletjes zitten aan de poten van de valk. Zo kan de valkenier hem gemakkelijk opsporen, wanneer hij met zijn prooi ergens terecht is gekomen.

Na enige tijd lopen komen we op een plek, waar een soort mand met een ekster in staat. De valkenier neemt de valk het kapje af en stoot hem van de vuist. In brede kringen toert hij boven het hoofd van de meester los. Dan laat de man de ekster wegvliegen. Enkele minuten later heeft de slechtvalk zijn prooi al te pakken.

Met een lekker hapje lokt de valkenier de vogel nu van zijn buit weg en geeft hem zijn beloning op de vuist.

— Het gaat niet altijd zo gemakkelijk, vertelt de man. Soms hebben we veel geduld en langdurig gepraam nodig om de vogel op de vuist te krijgen. Vooral een havik is een lastpost wat dat betreft. Na een mislukte stoot gaat hij gewoonlijk in een boom zitten. De loer trekt hem alleen aan, als hij flink honger heeft. Soms moeten we een levend konijn erbij halen. Maar het kan gebeuren, dat zelfs het levende voer hem koud laat. En dan is het voor een valkenier een kwade dag.

Op ons aandringen stoot hij de valk nog eens af. Die vluchten zijn zo betoverend mooi. We zijn er weg van ! Nu begrijpen we pas, waarom die vroegere edellieden zo dol op deze sport waren.

De valk heeft de ekster te pakken. Nog even, en dan rukt hij de slagader open.

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Robbedoes en Kwabbernoot
Slaan die stoute muggen dood,
Die des nachts zo zonder vragen
Hen vervelend komen plagen.

Als jullie dat eens konden zien, beste rakkers ! De moeite waard om tegen een uur of elf 's avonds eens in het Robbedoeshuis te komen kijken. Complete oorlog ! Sjarel met een vlammenwerper (een D.D.T. spuit). Piet met zijn « verpletteraar » (een bezem met een handdoek erom heen). Rob met al de kussens, die in het huis te vinden zijn. En dan tenslotte professor Snuffel, die veilig onder een muskietennet verscholen als een Napoleon de oorlogshandelingen leidt. Hoe behang en plafond eruit zien, zullen we maar niet vertellen. Een bloederiger slagveld is niet denkbaar !

Dat is alleen maar 's nachts. Overdag oefenen de Robbedoeshuisbewoners een vreedzamer beroep uit, snuffelen, zetten of planten. Zullen we maar met die dagelijkse bezigheid aanvangen ? **SURCOUF** uit **Willebroek** opent de planting met een Eigen Werk :

AVONTUUR IN DE LONDENSE MIST

Eindelijk was ik weer in Londen. Ik voelde me werkelijk opgelucht weer vaste grond onder de voeten te hebben. Ik floot een taxi en stapte in. « Hotel Big Ben » ! Ongeveer een kwartier toerden we in de drukke straten van Londen rond. Dan stopte de chauffeur voor een tien verdiepingen hoog gebouw. Ik betaalde de taxi en stapte het hotel binnen. Een kruier nam mijn valiezen. Toen ik mij op mijn kamer wat had opgeknapt, nam ik een hartversterkertje aan de bar. Toevallig keek ik naar buiten. Het was een vochtige avond in Maart. Er kwam een dikke mist opzetten. Een Londense mist, waarover iedereen wel eens heeft horen vertellen.

Van die dikke mist maken sommige bandieten gebruik om hun slag te slaan. De bandiet, die in dit verhaal optreedt, is zo'n dagrover. Hij heet de « Prikker ». Je kan hem slechts aan één teken kennen : voordat hij je zakken opensnijdt om de portefeuille eruit te pakken, slijpt hij zijn mes op een stuk hard metaal. Als je dat hoort, is hij nog maar enkele meters van je af. Roepen of schreeuwen helpt niet, want niemand kan je zien.

Ik had al eens over de Prikker horen spreken, maar dacht er niet aan, dat ik hem nog ooit eens zou ontmoeten.

Ik zat nog steeds aan de bar. In gedachten verzonken staarde ik naar buiten in de dikke mist. Dan stond ik op. Ik betaalde mijn glas, trok mijn jas aan en verliet het hotel. Al zolang wilde ik eens kennis maken met die beruchte Londense mist.

Buiten zag ik haast niet. Zwarte schimmen doken met uitgestrekte, tastende handen plots voor mij op om daarna weer als vluchtige spoken te verdwijnen. Natuurlijk liep ik enkele mensen omver, die mij van schrik allesbehalve vriendelijke dingen naar het hoofd slingerden.

Zonder erg raakte ik uit de hoofdstraat in een stil zijstraatje. Plotseling hoorde ik een geluid, dat mijn haren te berge deed rijzen.

Kling... klang... Klingngng...

Het geluid van staal op staal. Stokstijf bleef ik staan. « De Prikker ! schoot het door mijn hoofd. Hij heeft het op mij gemunt ! »... Het angstzweet brak me uit. Ik had mijn revolver getrokken. De Prikker zou aan mij geen gemakkelijke hebben ! Zou het niet beter zijn niet op de aanval te wachten maar zelf het eerst mijn tanden te laten zien ? Voetje voor voetje schoof ik in de richting van het slijpend geluid. En toen... Ja toen zag ik in plaats van de bandiet een slager, die zijn messen te slijpen stond.

Ik verweet mij mijn angst. Hoe had ik me door zo'n slager kunnen laten vangen ? Ik stapte de slagerij binnen en kocht een paar meter worst, waarmee ik wat van de eerste schrik kon bekomen.

Na deze ervaring ben ik nooit meer alleen in de Londense mist gegaan...

Je ziet wel, Alfons, dat Snuffel je opstel enigszins heeft veranderd. Het moordenaars-tintje hebben we eruit gewerkt. Je vertelt goed, rakker. Dat veel gebruik van « ik », zoals je dat ook wel uit de boeken van Karl May zal kennen, doet niet erg prettig aan. Blijf goed je best doen. Er zit wat in !

Een olijke rakker uit Olen vergast ons op een dichtknol

DE NATUUR

De natuur met fris gelaat,
Boven over de heide staat.
Frisse bloemen bloeien, ontluiken fijn,
Wanneer het stralend zonnetje schijnt.
Paddestoelen rijzen op,
Stilaan komt het maantje op.
Vogels vliegen heen en weer,
Over grote velden heen.
Weldra komt de duisternis,
En de paasklokjes sluiten zich,
Om 's morgens vroeg in de Lentezon,
Hun kelkjes weer te kunnen openen.

Eigen Werk van
M. LIEVENS uit Olen.

Wel beste rakker, dat heb je goed « geprobeerd » ! Mag Snuffel je op enkele tekortkomingen wijzen ? Hier en daar zit je wat met het rijm in je maag, om het er dan in de tweede helft van het gedicht maar helemaal te laten verdwijnen. In een gedicht ben je nergens toe verplicht. Je kan ook « vrij » dichten. Dit mag echter geen lapmiddel zijn, omdat je het andere niet aan kunt. Nee, eerst je dichtgevoel klassiek vormen. Daarom moet je trachten het rijm aan te houden.

Verder moet je erop letten geen onwerkelijke dingen neer te schrijven. Dichten mag geen verminken worden. Het zoeken van een rijm kan daartoe wel eens aanleiding geven. Doordat je waarschijnlijk « staat » als rijmwoord vond op « gelaat », bekommerde jij je er niet veel meer om of een fris gelaat nu werkelijk « boven over iets » kan « staan ».

Vervolgens de versvoeten : als we je gedichtje gaan opdreunen om de maat goed te voelen, krijgen we in de eerste regel : (L = Lang ; K = Kort).

L - K - L - K - L - K - L
de - na - tuur - met - fris - ge - laat.

Maar in de volgende regel :

Bo - ven - o - ver - de - hei - de - staat.
L - K - L - K - K - L - K - L

Zeker in het begin is het goed een eenmaal gekozen versvoet aan te houden. In dit geval : lang - kort - lang - kort. Later zal Snuffel er jullie meer over vertellen.

Probeer het nog eens ? Je kan het beslist. Oefening baart kunst, rakker !

Vergelijk bovenstaande opmerkingen eens met dit Eigen Werkje van **TONY** uit **Kontich** :

VADER

Met ruwe werkershanden,
Maar met een gouden hart,
Met rimpels in zijn voorhoofd,
Gevormd door diepe smart.

Met brede, grove schouders,
En fors van lichaamsbouw,
Twee donkerbruine ogen,
Getuigen van zijn trouw.

Welkom in ons midden, Willy ! We zullen zien of we de volgende week een plekje voor je zusje kunnen vinden. Van je gedicht lieten we het laatste couplet weg, omdat dit helemaal niet klopte. Als je zelf de tekst nog eens hebt, vergelijk die dan maar eens aan de hand van de opmerkingen voor Lievens uit Olen. Je bent op de goeie weg. Hou vol !

En nu de Eervolle vermeldingen : Voor **RONALD KIMPEN** uit **Oostende** : bedankt voor je leuke raadsels. Voor **VLIEGENDE VALK** uit **Oostende**, **SURCOUF** uit **Willebroek**, **GOUDKOPJE** uit **Mariakerke**, **PETER PAN** uit **Hamme - Zogge**, **PRAIRIEDUIVEL 34.664** uit **Veenendaal**, **KUIF** uit **Amsterdam**, **KRIEMHILDE** uit **Etterbeek**, **MARC REYNAERT** uit **Gullegem**, **TIMOER** uit **Utrecht**, **MARSUPILAMI** uit **Alkmaar** en **ATALANTA** uit **Herentals** voor hun tekenknollen. **EKSTER** uit **Berchem** : vier keer aan de schandpaal, vriend ! Al je vier knollen behoren tot de pik-wegclub. Maar Snuffel denkt, dat je zelf niet weet, of je zo maar een andermans knolletjes mag wegkapen. Nu weet je het wel : niet meer doen. Anders maken we mosterd van je !

Pats ! Pats ! Pats !... Goeie hemel, wat is dat nu ? Schrik niet, rakkers. Dat is Sjarel, die de muggen op zijn wang doodslaat. Maar goed ook. Zo horen wij hem tenminste aankomen. Roefff... het tuintje uit ! En tot de volgende week !

Groeten van de Zetter, Piet, maar vooral van jullie opperplanter,

SNUFFEL.

Hollandse koopvaarder uit de XVIIe eeuw. Eigen werk van PRAIRIEDUIVEL 34.664 uit Veenendaal.

Het raadsel van de maansteen

DOOR Peyo

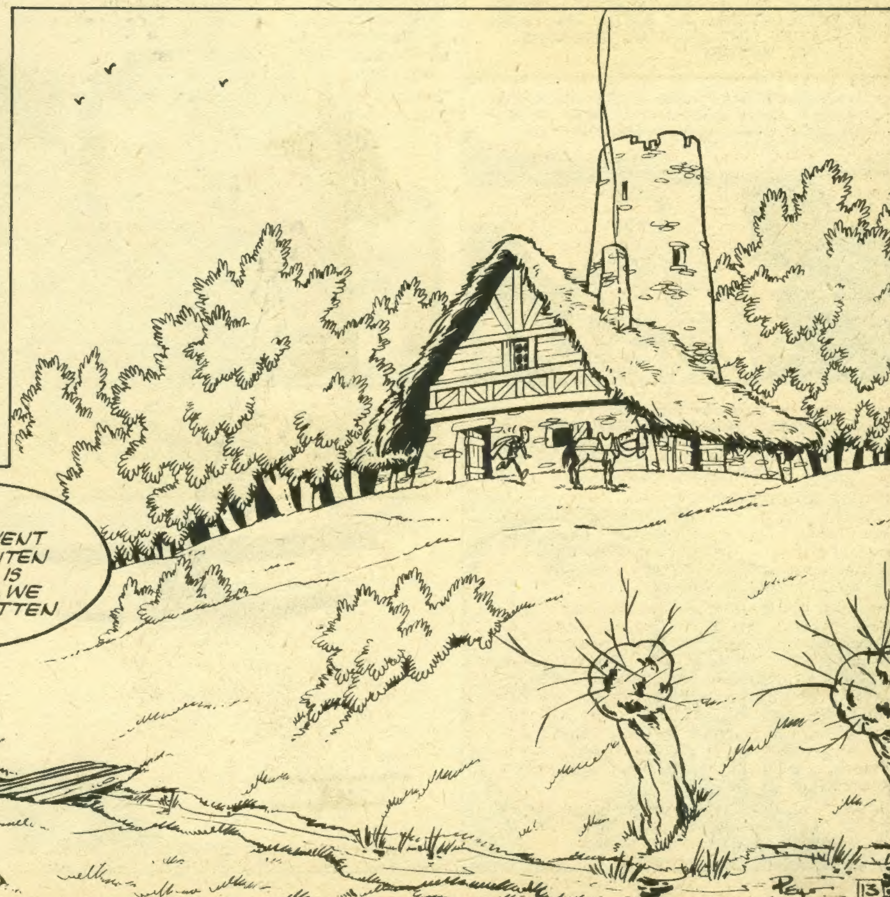

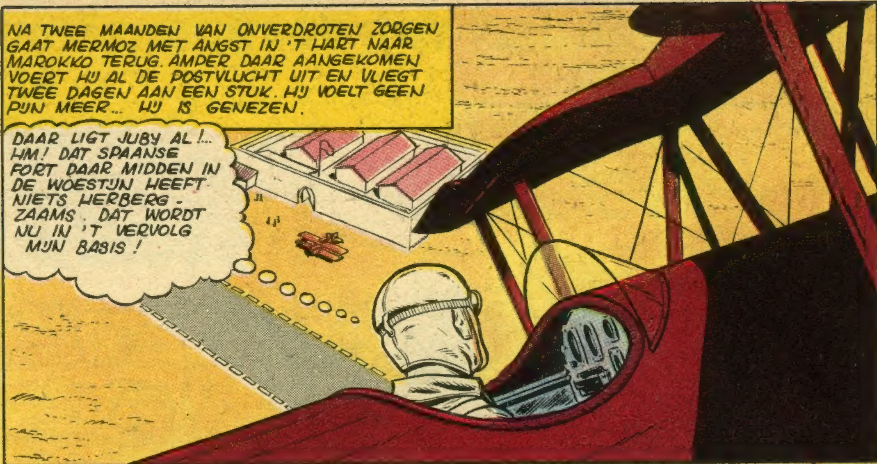

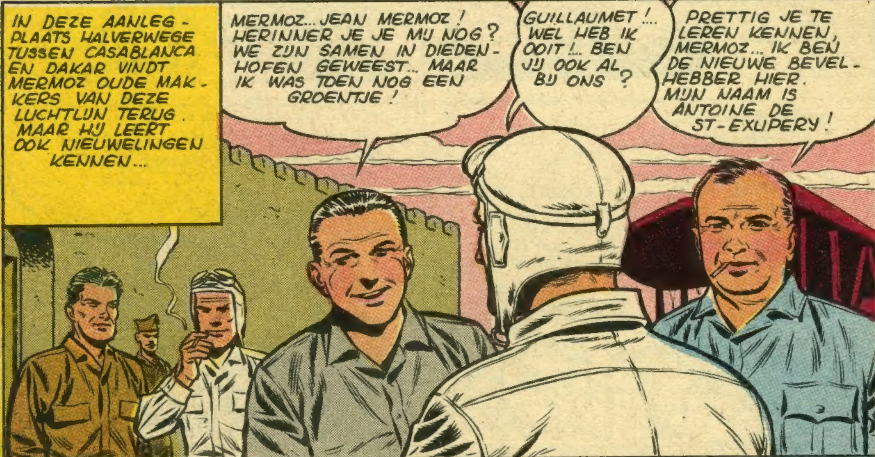

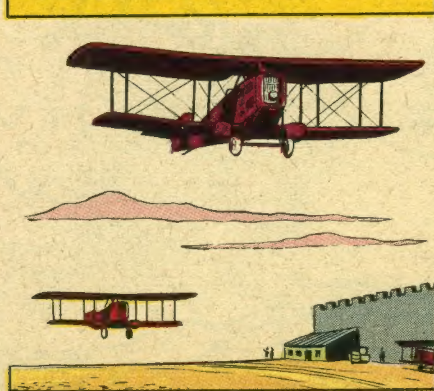

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co. Eindhoven, H. Segherslaan 19.